

Nogle af udvalgets spørgsmål til indenrigsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålene er optrykt efter ønske fra Venstre og Det Konservative Folkeparti.

Spørgsmål nr. 35:

Er det korrekt, at det under forberedelsen af lovforslaget har været overvejet, at en dansk statsborger af f.eks. tyrkisk oprindelse, der søger ægtefællesammenføring i Danmark med en person fra Tyrkiet, skal meddeles afslag, fordi den herboende danskers lille tilknytning til Tyrkiet betyder, at parrets samlede tilknytning er større til Tyrkiet end til Danmark? Kan ministeren bekræfte oplysningerne i Information den 29. marts 2000, og vil ministeren redegøre for, hvilke overvejelser der ligger bag en sådan planlagt praksis?

Svar:

Der har ikke været tale om, at herboende personer af udenlandsk afstamning med dansk indfødsret skulle behandles anderledes end herboende personer af dansk afstamning med dansk indfødsret.

I lovforslagets § 1, nr. 9, foreslås det, at ægtefællesammenføring med herboende personer, der ikke har dansk indfødsret, skal betinges af, at ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark mindst svarer til de pågældendes samlede tilknytning til et andet land, eller at særlige personlige forhold i øvrigt taler herfor.

I et tidligere udkast til lovforslaget blev det overvejet at lade tilknytningskravet gælde for alle ægtefællesammenføringer med herboende personer, uanset om den herboende havde dansk indfødsret eller ej. Baggrunden herfor var et ønske om at undgå forskelsbehandling mellem personer med dansk indfødsret og personer, der ikke havde dansk indfødsret.

I bemærkningerne til det tidligere udkast til lovforslaget var anført, at personer med dansk indfødsret som udgangspunkt ville blive anset for at have overvejende tilknytning til Danmark. Havde den pågældende imidlertid kun opholdt sig kort tid i Danmark, ville dette kunne tale for, at den pågældende ikke ansås for at have overve-

jende tilknytning til Danmark, men i stedet for til det land, hvor den pågældende havde opholdt sig det meste af sit liv.

Der har således ikke været tale om, at herboende personer af udenlandsk afstamning med dansk indfødsret skulle behandles anderledes end herboende personer af dansk afstamning med dansk indfødsret.

Da det vurderedes, at tilknytningskravet alene ville kunne få betydning i særdeles få tilfælde, hvor den herboende havde dansk indfødsret, er det endelige lovforslag begrænset til alene at vedrøre ægtefællesammenføring med herboende personer, der ikke har dansk indfødsret.

Spørgsmål nr. 36:

Kan ministeren ligeledes bekræfte oplysningerne i Information om, at det i sager om tvangsægteskaber har været overvejet, at Udlændingestyrelsen skulle inddrage den herboende ægtefælles familietraditioner i vurderingen af, om der kunne gives tilladelse til familiesammenføring her i landet, samt i bekræftende fald oplyse, efter hvilke nærmere kriterier en sådan vurdering skulle foretages?

Svar:

Der er ikke i forbindelse med overvejelserne om udformningen af forslaget om, at ægtefællesammenføring for personer, der er fyldt 18 år, men hvor den ene eller begge af ægtefællerne er under 25 år, som udgangspunkt betinges af, at ægteskabet utvivlsomt må anses for indgået efter den herboendes eget ønske, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, foretaget noget ændret syn på, hvilke kriterier der vil kunne indgå ved vurderingen af, hvorvidt ægteskabet utvivlsomt må anses for indgået efter den herboendes eget ønske.

Efter lovforslagets bemærkninger vil der ved vurderingen af, hvorvidt ægteskabet utvivlsomt må anses for indgået efter den herboendes eget ønske, kunne lægges vægt på omstændighederne ved ægteskabets indgåelse og ægtefællernes personlige kontakt forud for ægteskabets indgåelse, jf. lovforslagets side 9, 1. spalte.